

дны достоинства и преніе-то (давія) ся свѣрши. Не щяхъ да послушать душы-ты ми, ако не бѣхъ прятѣхъ на запланванія-та; обаче имъ казахъ на конецъ явно, че направямъ бой съ оногози, кой-то бы дързихъ да вы поврѣди, и тѣи ся склонихъ да вы оставятъ спокойно. Утиши ся прочее, добрая Г-жо! Зачто оніа что бѣхъ ся сговорили за пораженіе то ви нѣма да пожьхъ твой-ты нивы, нито въ дубравы ты ще може да отиде нѣкой отъ странъ да гони ловъ и ѣр.

Най-послѣ достигна и часъ да трѣгяхъ; и господжя-та ся приготви да ся върне въ Гитіонъ. Двѣ-тъ момиченца плачяхъ неутишимо за раздѣленіе-то, Елена понска да даде нѣчто за сномъ на новъ-тѣ ся пріятелкѣ. Славка бѣше показала много-пѣтъ желаніе да има нѣкое гълабче толкози кротичко, каквото бѣше мейно-то; за то Елена улови добро-то това птиче, стисна го до лице-то си уморѣно отъ съзъи и го подари на пріятелкѣ-тѣ си. Славка не щеше да го пріемне и послѣдвахъ нѣколко пріятелскы